

Foto: folkekirken.dk

SOGNEPRÆSTEN HAR ORDET

Der var kommet flagermus i kirketårnet. Flagermus er fredede i Danmark, så det gik jo ikke at skyde dem. Man foreslog graveren at sætte en radio op i tårnet, der kunne køre i døgndrift. Præsten havde et andet forslag: ”Jeg går bare op og konfirmerer dem, så ser vi dem aldrig igen”.

Læs videre på bagsiden

Fredagsmøde 9. maj kl. 10-12

Foredrag: Mads Th. Haugsted fortæller om badehotellerne – og især Rågeleje Bade- og Turisthotel.

Vi ser på badehotellernes historie i Danmark, hvor Rågeleje egentlig var ret tidligt ude, og vi følger det lokale hotels skæbne frem til 1950'erne, hvor det brændte ned. En epoke var dermed slut.

Foto: Pressefoto

Gudstjenester i Blistrup Kirke

Søndag 4. maj kl. 9.00: Gudstjeneste v/Else Rosenlund Korsholm

Søndag 11. maj kl. 10.30: Gudstjeneste v/Pastor Emeritus Leif Holmstrøm

Søndag 18. maj kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Torsdag 22. maj kl. 10.30: Morgenandagt v/Tina Buchwald i Kirkeladen

Søndag 25. maj kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Onsdag 28. maj kl. 10.30: Andagt på Holbohave v/Tina Hastrup v. Buchwald

Torsdag 29. maj kl. 10.30: Konfirmation v/Tina Hastrup von Buchwald

Lørdag 31. maj kl. 10.30: Konfirmation v/Tina Hastrup von Buchwald

Aktiviteter i Blistrup Kirkelade

Foredrag v/Mads Th. Haugsted om Badehotellerne: Fredag 9/5 kl. 10-12

Foredrag v/Tina H. v. Buchwald: Vatikanet og pavehistorien: Tirsdag 13/5 kl. 14-16

Menighedsrådsmøde: Torsdag 22/5 kl. 18.30

Mere info: www.blistrupkirke.dk

Se bagsiden

»Flagermus i kirketårnet«

Af sognepræst

Tina Hastrup von Buchwald

thvb@km.dk

www.blistrupkirke.dk

Der var kommet flagermus i kirketårnet. Flagermus er fredede i Danmark, så det gik jo ikke at skyde dem. Man foreslog graveren at sætte en radio op i tårnet, der kunne køre i døgndrift. Præsten havde et andet forslag: ”Jeg går bare op og konfirmerer dem, så ser vi dem aldrig igen”.

Ja, vi kan grine. Men der er nu noget om det. Som årene går, bliver det – for en aldrende præst som mig – en større udfordring med konfirmanderne. Der var engang, hvor jeg syntes, det var det aller-allerbedste ved præstetjobbet; det var at undervise konfirmander. Sådan har jeg det desværre ikke mere.

Konfirmandundervisningen bør i stedet for ved 14-15-års alderen ligge ved 16-17 års alderen. Som når de skal have kørekort. Det er en spænding mellem at jeg gerne vil – ja, jeg insisterer på at *lære dem noget*. Hvis man skal være negativ pædagogisk set, vil man kalde min tilgang for ”tankpasseren”. At jeg står med slangen og vil hælde viden ned i den. Og det på trods af, at selv den sødeste teolog blandt mine medstuderende – hende, der hævdede, at hun faktisk sad og tog noter ved konfirmandundervisningen – kunne ikke huske noget fra sin undervisning. Tankpasser tilgangen er åbenbart yt. Helt boomer agtigt.

I dag skal man rulle ler med sine konfirmander. Man skal lave marcipanfigurer, og man skal meditere i stedet. Da får man gode samtaler med dem. Men undskyld mig: Jeg har ikke læst teologi på universitetet i 8 år for at rulle med ler og lave keramikskåle med konfirmanderne. Jeg nægter! Jeg er ret så konsekvent med at kontakte forældrene, hvis der er noget, der ikke er ok. Børnene er jo trods alt en form for ambassadører for hjemmet. Og man vil gerne have, at ens ambassadører opfører sig godt.

Det er ikke nemt at undervise de unge i dag. Jeg generaliserer jo voldsomt her. Der er naturligvis interesserede konfirmander. Men flertallet gider ikke rigtig høre efter, og deres opmærksomhedsspænd er meget, meget kort. Det går ikke mere at vise en film på 1½ time. Spændet kan være så kort, at når jeg lige har undervist i et emne, og så fem minutter senere repeterer: ”Niels, hvor mange dage var Jesus så i ørkenen”, så kan de ikke huske det.

Når jeg husker tilbage til min egen tid, var jeg ikke selv blandt de nemmeste. Kunne jeg undgå det, sang jeg ikke med. Jeg hviske-tiskede nok også lidt rigeligt. Men forskellen dengang og i dag er, at man dengang blev ret så flov, hvis man blev irettesat af en voksen. Mor var dengang med i kirke om søndagen – hver gang. Hun satte sig bagerst. Vi konfirmander skulle sidde forrest. Det var egentligt helt rart, at hun var med og dermed bakkede mig op i det, jeg skulle. Men jeg havde ”vat totter” i ørerne. Jeg forstod ikke meget af det, der blev sagt. Dengang gjorde man det jo – bevidstløst. Man talte ikke om at få en fest alligevel. Dengang var man virkelig også mere voksen hurtigere. I dag er mange unge stadig barn af sind op i tyverne.

Foto: folkekirken.dk

I dag er der meget mere overvejelse inde over, om man skal konfirmeres eller ej. De vil gerne være kristne – de vil gerne lære, hvordan man ”så’n praktisk er kristen”. Festen ville flere af dem dog få alligevel. ”For familien vil ha’ fest, vil de”. Hvad gør jeg så? Jeg hev fat i en god kollega: ”Kan vi hjælpes ad, så vi altid er to voksne på hver vore hold”? Hun sagde heldigvis ja. Så fremadrettet tror jeg, vi vil få et fint ping-pong omkring, hvad der virker på de unge, og hvad der ikke virker. Jeg er dog ikke så naiv at tro, at ”vat totterne” falder ud af ørerne. Ikke i den alder. Men måske får vi både plantet kim i deres hjerter og *vandet* de kim, inden de forlader os igen ved konfirmationen.